

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **P. D. D.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2013, č. j. 9 Af 9/2010 – 51,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností podanou dne 17. 7. 2013 domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2013, č. j. 9 Af 9/2010 – 51, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha (nyní Generální ředitelství cel) ze dne 25. 11. 2009, č. j. 12796/09-1701-21. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Praha D8 ze dne 16. 6. 2009, č. j. 10095/2009-176500-021, jímž mu byla uložena pokuta ve výši 65.000 Kč jako fyzické osobě podnikající na základě živnostenského zákona, protože dne 21. 5. 2008 nabízel k prodeji, prodával a skladoval v prodejním stánku č. 605 a v přilehlém skladu umístěném v areálu Pražské tržnice v Praze 7 zboží nebo výrobky (v počtu 111 kusů) porušující některá práva duševního vlastnictví, opatřené označením, které je padělkem nebo napodobeninou registrované ochranné známky nebo je s touto ochrannou známkou zaměnitelné. Tím porušil zákaz používání nekalých obchodních praktik podle § 4 odst. 3 ve spojení s § 5 odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele a naplnil tak skutkovou podstatu správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Dalšími výroky tohoto rozhodnutí bylo stěžovateli uloženo propadnutí zajištěných výrobků a povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč.

Jelikož z podané kasační stížnosti nebylo seznatelné, z jakých konkrétních důvodů stěžovatel rozsudek městského soudu napadá a stěžovatel současně s jejím podáním nezaplatil příslušný soudní poplatek, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25.

7. 2013, č. j. 4 As 115/2013 – 7, jednak k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, jednak k doplnění kasační stížnosti uvedením důvodů, z nichž rozsudek městského soudu napadá.

V přípisě ze dne 31. 7. 2013 podaném Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Marka Čechovského, advokáta, uvedl stěžovatel následující: *„Dnešního dne bere žalobce tuto svou kasační stížnost prostřednictvím svého právního zástupce výslovně a v celém rozsahu zpět.“*

Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Jak stanoví § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Podle Nejvyššího správního soudu je projev vůle stěžovatele ze dne 31. 7. 2013 zcela jednoznačný, určitý a nevzbuzující pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením. Z toho důvodu ho lze nepochybně považovat za zpětvzetí kasační stížnosti ve smyslu § 37 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. použitým přiměřeně podle § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

Vzhledem k tomu, že řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2013

Nygrínová

JUDr. Dagmar

předsedkyně senátu